

ὑποστηρίζεται ὑπὸ τοῦ Σταφιδικοῦ Ἐμπορίου ὅτι τὸ σταφιδικὸν ζήτημα εἶναι θέμα πωλήσεως καὶ μόνον καὶ διὰ τοῦ καθορισμοῦ τούτων εἰς τὸ, κατὰ τὴν ἰδικὴν τῶν γνώμην, προσήκον ὕψος, δια θὰ βαδίσουν κατ' εὐχὴν. Τοῦτέστιν, δηλαδὴ ὅτι, διὰ τῆς πωλήσεως τῆς σταφίδος μας εἰς χαμηλὰς τιμὰς, πολὺ κατωτέρας τῶν ὁμοειδῶν προϊόντων, θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ αὐξήσις τῶν ἐξαγωγῶν εἰς ὕψος τοιοῦτον, ὥστε ν' ἀπορροφᾶται ὀλόκληρον τὸ ἐμπορεύσιμον ποσοστὸν τῆς παραγωγῆς τῆς.

Ἡμεῖς, ἀντιθέτως, πιστεύομεν ὅτι ἡ προκοπὴ τῆς σταφίδος μας δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν συναγωνιστικῶν τιμῶν καὶ μόνον· περισσότερο ἐξαρτᾶται αὕτη ἐκ τῆς σταθερότητος τῶν οἰωνδῆποτε τιμῶν. Αἱ χαμηλαὶ τιμαὶ δὲν ἐξασφαλίζουν, ἀναγκαστικῶς, καὶ τὴν σταθερότητα τούτων. Ἡ σταθερότης τῆς ἀγορᾶς δημιουργεῖ τὸ ἀπαραίτητον, διὰ τὴν προώθησιν τῆς καταναλώσεως, κλίμα τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ αἰσιοδοξίας. Ἄλλὰ μῆπως αἱ χαμηλαὶ τιμαὶ θὰ ἠδύνατο ν' ἀποκλείσουν τὴν προσφορὰν τῶν συναγωνιζομένων τὴν σταφίδα μας συγγενῶν προϊόντων εἰς ἐπίπεδα ἐπίσης συναγωνιστικά; Ἐὰν ἠθέλομεν, ὅθεν, υλοθετησῆι τοιαύτην πολιτικὴν θὰ εἰσερχώμεθα ἀσφαλῶς εἰς ἓνα ἀτέρμονα κύκλον συνεχῶν ὑποτιμήσεων, μὲ ἀποτελεσματὸν τὸν οἰκονομικὸν κλονισμόν τῆς Σταφιδοπαραγωγῆς.

Ἄλλὰ καὶ ἂν, πρὸς στιγμὴν, παραδεχθῶμεν ὅτι καθίστατο, κατὰ κάποιον τρόπον, δυνατὴ ἡ σταθεροποίησις τῶν τιμῶν εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διατήρησις τῆς ἀποστάσεως τούτων ἀπὸ τὰς τιμὰς τῶν συναγωνιζομένων τὴν Κορινθιακὴν σταφίδα ὁμοειδῶν προϊόντων, ἐγείρεται αὐτομάτως τὸ ἐρώτημα: Εἶναι οἰκονομικῶς συμφέρουσα ἡ υλοθέτησις μιᾶς τοιαύτης πολιτικῆς χαμηλῶν τιμῶν (χαμηλοτέρων, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τῶν τιμῶν τῶν ὁμοειδῶν προϊόντων) καὶ ποῖον τὸ κέρδος τῆς Γεωργικῆς καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐξ αὐτῆς; Καὶ διατὶ δὲν θὰ ἦτο συμπεροτέρα ἡ ἀναγκαστικὴ μείωσις τῆς καλλιεργουμένης διὰ σταφιδὰ μὲλων ἐκτάσεως ἐπὶ τῷ τέλει περιορισμοῦ τοῦ ὄγκου τῆς παραγωγῆς εἰς τὸ πιθανολογούμενον ὕψος τῶν ἐξα-

γωγῶν; Ὅτε οὐ μόνον μειώσιν δὲν θὰ ὑφίστατο τὸ εἰσόδημα τοῦ σταφιδοπαραγωγῶ, ἀλλ' ἀντιθέτως θὰ ἠξάνετο τοῦτο, ἐκ τῆς κατ' ἄλλον τρόπον ἀξιοποίησεως τῆς ἀπελευθεροησομένης ἐκτάσεως γῆς. Διότι, ὡς οἱ ἀκόλουθοι ἀριθμοὶ ἐπιμαρτυροῦν, κατὰ τὰ ἐτῆ τῶν χαμηλῶν ἐσοδείων σημειώονται αὐξήσεις τόσον τοῦ παρξαγωγικοῦ, ὅσον καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος:

Σταφιδικὸν ἔτος 1954—55: Ἐξαγωγὰ 67.606 τόννοι—εἰσπραχθὲν συνάλλαγμα \$ 15.649.409.

Σταφιδικὸν ἔτος 1955—56: Ἐξαγωγὰ 55.443 τόννοι—εἰσπραχθὲν συνάλλαγμα \$ 16.819.603.

Ἐκ τῶν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, στοιχείων προκύπτει ὅτι, ἐνῶ αἱ ἐξαγωγὰ κατὰ τὸ Σταφιδικὸν ἔτος 1955)56 ὑπελείφθησαν κατ' ὄγκον κατὰ 15 ο)ο τῶν τοῦ προηγουμένου ἔτους, τὸ ἐκ τούτων κατῆθὲν συνάλλαγμα ὑπῆρξεν ἠξήμενον κατὰ 7,5 ο)ο.

Ἄλλὰ, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, ὁ ἀγρότης μοχθεῖ διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς του, μὲ τὴν εὐλόγον ἐλπίδα ὅτι οὕτω θ' ἀπολαύσῃ καὶ ἀναλόγως ἠξήμενον εἰσόδημα. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, θέλει καταλάβει τούτον ἡ ἀποθάρρυνσις, μὲ συνέπειαν τὴν ἐγκατάλειψιν πάσης προσπάθειας πρὸς αὐξήσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς του. Καθ' ὅσον ὁμοῦ ἀφορᾷ εἰς τὴν Κορινθιακὴν σταφίδα, ὑπὸ ὀρισμένας προϋποθέσεις, εἶναι, εὐτυχῶς δυνατὴ ἡ παράλληλος αὐξήσις τοῦ εἰσοδήματος πρὸς τὴν τοιαύτην τῆς παραγωγῆς.

γ) Τιμαὶ εἰς ἀνάλωσιν εἰς τὰς ἀγορὰς Ἐξωτερικῶν

Αἱ τιμαὶ τῶν ξηρῶν προϊόντων τῆς ἀμπέλου εἰς τὴν Διεθνήν σταφιδᾶγοράν, μὲ μοναδικὴν ἐξαιρέσιν τὴν Ἑλληνικὴν Κορινθιακὴν σταφίδα, ἐκινήθησαν ἐπὶ ὑψηλῶν, σταθερῶν καὶ προοδευτικῶς ἀνιόντων ἐπιπέδων καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Αἱ τιμαὶ εἰς ἀνάλωσιν τῶν Ἑλληνικῶν Κορινθιακῶν σταφιδῶν ὑπῆρξαν σημαντικῶς κατώτεροι τῶν τοῦ αὐτοῦ εἶδους προελεύσεως Αὐστραλίας καὶ Ν. Ἀφρικῆς, κατὰ πολὺ δὲ χαμηλότεροι τῶν τιμῶν τῶν σουλτανινῶν, τῶν ὁποίων ἡ πρὸς τὰ ἄνω διαφορά ὑπερέβη τὰς £ 20 κατὰ τόννον.

Β'. Προοπτικαὶ διὰ τὴν ἐν ὄψει ἐσοδείαν 1957

1. Προβλέψεις ἐπὶ τοῦ ὕψους καὶ τῆς ποιότητος Κορινθιακῆς σταφίδος ἐσοδείας 1957

Κατόπιν ἐνδελεχοῦς ἐξετάσεως τῆς καταστάσεως τῆς ἐν ὄψει ἐσοδείας σταφίδος

1957, γενομένης κατόπιν εἰδικῆς ἡμῶν διαταγῆς ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν τῶν κατὰ τόπους ὑποκαταστημάτων μας ὡς καὶ Γεωπόνων Γεωργικῆς ἡμῶν Ὑπηρεσίας, κατὰ τὸ ἀπὸ 10 μέχρι 15 Ἰουλίου ἐ. ἐ. χρονικὸν διάστημα, τὸ ὕψος τῆς παραγωγῆς Κορινθ